

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 17 grudnia 2013 r.

Poz. 4625

UCHWAŁA NR 285/G214/P/13 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 12 grudnia 2013 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012r. poz. 1113), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010r. Nr 95 poz. 613 z późn. zm.) i art. 13e ustawy z dnia 15 listopada 1984r. o podatku rolnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 1381)

– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku w wyniku badania uchwały Nr XXXIII/290/2013 Rady Gminy Cewice z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie zwolnień z podatków i opłat lokalnych oraz z podatku rolnego na 2014 rok

orzeka nieważność § 1 ust. 1 lit. a i § 2 badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 29 listopada 2013 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku wpłynęła uchwała Nr XXXIII/290/2013 Rady Gminy Cewice z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie zwolnień z podatków i opłat lokalnych oraz z podatku rolnego na 2014 rok, zaś w dniu 12 grudnia 2013r. była przedmiotem badania tut. Kolegium.

W wyniku analizy treści badanej uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku stwierdziło, że Rada Gminy Cewice:

- w § 1 ust. 1 lit. a zwolniła między innymi z podatku od nieruchomości budynki lub ich części, budowle lub ich części oraz grunty: wykorzystywane do bezpłatnego użytkowania w zamian za przekazanie gospodarstwa rolnego na rzecz Skarbu Państwa (rencistówki i siedliska),
- w § 2 zapisano: „Zwalnia się od podatku rolnego użytki rolne wykorzystywane do bezpłatnego użytkowania w zamian za przekazanie gospodarstwa rolnego na rzecz Skarbu Państwa (rencistówki i siedliska).”

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku uznało, że treść § 1 ust. 1 lit. a i § 2 badanej uchwały Rady Gminy Cewice jest obarczona wadą o charakterze istotnego naruszenia prawa polegającą na przekroczeniu uprawnień Rady Gminy, wynikających z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i art. 13e ustawy o podatku rolnym, upoważniających organ stanowiący do wprowadzenia zwolnień jedynie o charakterze przedmiotowym, ale nie o charakterze podmiotowym czy przedmiotowo - podmiotowym.

Zdaniem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku brzmienie przepisów nie pozostawia wątpliwości, że różnicowanie wysokości stawek podatku od nieruchomości jest dopuszczalne (w granicach stawek maksymalnych), aczkolwiek tylko ze względu na rodzaj przedmiotu opodatkowania. Wprawdzie przepisy art. 5 ust. 2 - 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych określają przykładowe kryteria, którymi winna kierować się rada gminy, różnicując stawki podatku od nieruchomości w ramach poszczególnych kategorii przedmiotów opodatkowania, jednakże są to kryteria dające podstawę jedynie do różnicowania wysokości stawek dla poszczególnych budynków, budowli i gruntów co do przedmiotu opodatkowania.

Zatem różnicowanie stawek podatku od nieruchomości nie może być zależne od tego, w czym posiadaniu, czy czyją własnością jest dany przedmiot opodatkowania (nieruchomość).

Tymczasem przywołane przepisy ustaw: o podatkach i opłatach lokalnych oraz o podatku rolnym upoważnia radę jedynie do wprowadzenia zwolnień przedmiotowych, a wskazanie kręgu osób przesądza o nadaniu zwolnieniu charakteru przedmiotowo - podmiotowego.

Podobne stanowisko w przedmiotowej kwestii zajął, między innymi, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku sygn. akt II FSK 1945/09 z dnia 5 kwietnia 2011r oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 28 września 2010 roku sygn. akt I SA/Bd 674/10 oraz w wyroku z dnia 16 marca 2011 roku sygn. akt I SA/Bd 35/11.

W ocenie Kolegium ustalone przez Radę Gminy Cewice zwolnienia mają charakter przedmiotowo – podmiotowy, jako że treść cytowanych wyżej zapisów uchwały wskazuje pośrednio na zwolnienie z podatku emerytów i rencistów, w których posiadaniu są budynki lub ich części pozostałe oraz grunty po przekazaniu gospodarstwa rolnego. Należy bowiem dodać, że w sytuacji przekazania Państwu gospodarstwa rolnego, uprawnionymi do świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników z tego tytułu mogą być jedynie emeryci lub renciści.

Tymczasem przywołany art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i art. 13e ustawy o podatku rolnym upoważnia radę do wprowadzenia zwolnień wyłącznie przedmiotowych.

Artykuł 167 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wprowadził zasadę samodzielności finansowej gmin, zaś art. 168 Konstytucji RP wprowadził prawo do ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Kierując się tymi zasadami Trybunał Konstytucyjny wskazywał (wyroki z dnia: 23 października 1996 r. K 1/96, OTK 24 1996, nr 5, poz. 38; 4 maja 1998 r. K 38/97, OTK 24 1998, nr 3, poz. 31; 9 kwietnia 2002 r. K 21/01, OTK 2002, nr 2A, poz. 17), że samodzielność finansowa gminy i prawo stanowienia o wysokości podatków i opłat lokalnych stanowią istotny element jej podmiotowości publicznoprawnej, lecz nie mogą być rozumiane jako dowolność ustalania dochodów i dysponowania nimi. Przeciwnie, gminom wolno tylko to, na co zezwalają im ustawy, a to oznacza zamknięty, a nie otwarty katalog źródeł dochodów gmin. Uprawnieniem gminy w zakresie ustalania wysokości podatków jest m.in. upoważnienie z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych do wprowadzania innych zwolnień przedmiotowych niż określone w art. 7 ust. 1 ww. ustawy.

W konsekwencji skoro w ustawach podatkowych znajdują się zwolnienia przedmiotowe, podmiotowe i przedmiotowo-podmiotowe, czy podmiotowo-przedmiotowe, to należy przyjąć, że na gruncie art. 217 Konstytucji RP w zw. z art. 7 ust. 1 i art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 13e ustawy o podatku rolnym, rada gminy może wprowadzić wyłącznie zwolnienia w podatku od nieruchomości jak i w podatku rolnym o charakterze przedmiotowym, ale nie o charakterze podmiotowym czy przedmiotowo-podmiotowym.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka